

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Pirmais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā par vispārējās prezumpcijas piemērošanu attiecībā uz izņēmumu saistībā ar ES veikto izmeklēšanas darbību mērķa aizsardzību;
 - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar vispārējās prezumpcijas piemērošanu izņēmumam attiecībā uz lūgumiem par piekļuvi konkrētiem un identificētiem pastāvošiem dokumentiem;
 - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pašlaik notiekošu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību attiecībā uz lūgumiem par piekļuvi konkrētiem un identificētiem pastāvošiem dokumentiem;
 - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar novērtējumu par sevišķām sabiedrības interesēm nodrošināt efektīvu pārbaudi tiesā (Pamattiesību hartas 47. pants); un
 - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pamattiesībām par piekļuvi dokumentiem (Pamattiesību hartas 42. pants).
- 2) Otrais pamats: Pamatojuma nesniegšana piekļuves atteikumam nekonfidencialai dokumentu versijai vai piekļuvei uz vietas.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 30. novembrī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Planet49 GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.*

(Lieta C-673/17)

(2018/C 112/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Planet49 GmbH*

Atbildētāja: *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai tā ir faktiskā piekrišana Direktīvas 2002/58/EK ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta un 2. panta f) punkta izpratnē, tos skatot kopsakarā ar Direktīvas 95/46/EK ⁽²⁾ 2. panta h) punktu, ja informācijas uzglabāšana vai piekļuve lietotāja gala iekārtā jau uzglabātai informācijai tiek atļauta, izmantojot iepriekš ar ķeksīti atzīmētu laukumu, no kura lietotājam, ja viņš nevēlas dot savu piekrišanu, ķeksītis ir jāizņem?
- b) Vai, piemērojot Direktīvas 2002/58/EK 5. panta 3. punktu un 2. panta f) punktu, tos skatot kopsakarā ar Direktīvas 95/46/EK 2. panta h) punktu, ir kāda atšķirība, vai uzglabātā vai ievāktā informācija ir personas dati?
- c) Vai pirmā prejudiciālā jautājuma a) daļā minētajā situācijā ir dota faktiskā piekrišana Regulas (ES) 2016/679 ⁽³⁾ 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?

- 2) Kāda informācija pakalpojuma sniedzējam atbilstoši Direktīvas 2002/58/EK 5. panta 3. punktā noteiktajai nodrošināšanai ar skaidru un visaptverošu informāciju ir jāsniedz lietotājam? Vai tajā ietilpst arī informācija par sīkdatņu darbības ilgumu un jautājums, vai trešās personas iegūst piekļuvi sīkdatnēm?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 37. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. decembrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – slewo // schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski

(Lieta C-681/17)

(2018/C 112/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Atbildētājs: Sascha Ledowski

Prejudiciālie jautājumi

Saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK ⁽¹⁾ 16. panta e) punkta, kā arī – ja nepieciešams – 6. panta 1. punkta k) apakšpunkta interpretāciju:

- 1) Vai Patērētāju tiesību direktīvas 16. panta e) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pie tajā minētajām precēm, kuras nav piemērotas atdošanai atpakaļ veselības aizsardzības vai higiēnas apsvērumu dēļ, pieder arī preces (kā, piemēram, matraci), kuras, ja tās izmanto tam paredzētā veidā, gan var nonākt kontaktā ar cilvēka ķermeni, tomēr uzņēmējam veicot atbilstīgus (tīrīšanas) pasākumus tās var atkal tikt laistas aprītē?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:
- a) Kādiem nosacījumiem ir jāatbilst preces iepakojumam, lai to varētu uzskatīt par aizzīmogošanu Patērētāju tiesību direktīvas 16. panta e) punkta izpratnē?
- un
- b) Vai informācija, kas uzņēmējam saskaņā ar Patērētāju tiesību direktīvas 6. panta 1. punktu ir jāsniedz pirms tam, kad līgums ir kļuvis saistošs, ir jādara zināma tādā veidā, ka, konkrēti atsaucoties uz pārdošanas objektu (šajā gadījumā – matraci) un tam izmantoto aizzīmogošanu, patērētājs tiek informēts par to, ka zīmoga noņemšanas gadījumā viņš zaudē atteikuma tiesības?

⁽¹⁾ OV 2011, L 304, 64. lpp.